

[J. S. Foget.]

Anmodning, jeg fik fra Justitsministeren om at holde mig saa nær som muligt til Sagen.

Undersøgelingsdommeren udtaler, at Redegørelsen er i Bund og Grund forkert i sin Udtryksmaade, og her har jeg det nøjagtige Citat.

Byretsdommeren udtaler, at der maa gives tiltalte Medhold i, at Redegørelsen bl. a. vedrørende Statsopkøbene og Oplysningerne om de i Belgien autoriserede Firmaer ikke har været heldig i sin Udtryksmaade.

Østre Landsret udtaler ordret:

„For saa vidt angaar de paaklagede Udtalelser vedrørende Afgivelse af „urigtige og modstridende Forklaringer“ og „urigtige og misvisende Erklæringer“ fra Sagsøgernes Side, findes det af sagsøgte anførte at indeholde efter Omstændighederne fornødne Dokumentation for Udtalelsernes Rigtighed, hvorfor Paastanden om Mortifikation for saa vidt ikke vil kunne tages til Følge.“

Jeg finder ikke, man behøver videre Diskussion efter at have oplæst dette. Her er en Dom af Østre Landsret, afsagt af tre Dommere, som er saa kort og kategorisk, at Diskussion i Virkeligheden skulde være udelukket, og jeg finder, at den højtærede Minister fuldkommen underkender Østre Landsrets Dom, naar han vil polemisere paa et andet Grundlag. Her har vi altsaa 5 Dommere Udtalelser, en Kommissionsdommer, en Byretsdommer og 3 Landsretsdommere, og deres Udtalelser er dog saa utvetydige og indiskutable som overhovedet muligt. Spørgsmaalet er saa, om det er rigtigt, som Medlem af det andet høje Ting Hr. Hauch udtalte i Aarhus, at det, hvorom disse Udtalelser er faldet, er mindre væsentlige Ting. Ja, om Hr. Hauch er der jo før faldet stærke Udtalelser her fra denne Pult. Jeg skal holde mig væk fra saadanne og kun sige, at en saadan Betegnelse efter min Mening er intet mindre end en storslaaet Frækhed. Det er jo nemlig vedrørende det mest fundamentale Forhold, at man har afgivet urigtig Forklaring, og jeg har desuden overværet et Møde, hvor Redegørelsens Hovedforfatter, Hr. Høgsbro Holm, søgte at give det Udseende af, at disse saakaldte anerkendte Eksportører kun tjente 3 Kr. pr. Kreatur, hvorimod Byretsdommen fastslaar Fortjenesten til ca. 6½ Kr. pr. Stk. for Opkøberne. Hele Redegørelsen er et Forsøg paa Bortforklaringer, Fordrejelser, positivt urigtige Oplysninger, og denne Redegørelse blev udsendt i Tusindvis af Eksem-

plarer paa den Maade, at der udsendtes flere Eksemplarer til hvert eneste Mejeri og hvert eneste Slagteri i Landet, den blev øst ud over Befolkningen som et Forsøg paa at vildlede. Og indeholdt Redegørelsen saa endda kun disse Forsøg paa Selvforsvar, kunde der jo være undskyldende Momenter heri, men dette var ingenlunde Tilfældet.

Man gik saa vidt, at man forsøgte at hævn sig paa Angriberen ved at forsøge at æreskænde hans Broder. Man kom med den Insinuation, at det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen skulde have overtraadt Reglerne og ulovligt eksporteret en af ham opkøbt Tyr, et Forhold, man udmærket vidste overhovedet ikke kunde eksistere, da man ikke kunde eksportere en Tyr uden Passerseddel fra Eksportudvalget. Altsaa vidste man i Forvejen, at dette var en i Bund og Grund urigtig Oplysning. Denne perfide Insinuation var saa snedigt serveret for Offentligheden, at „Social-Demokraten“ i København opfattede den, som det aabenbart var tilsigtet, og meddelte paa Forsiden, at det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen havde snydt en Producent og ulovligt eksporteret Tyren. Dette var for saa vidt et Held, som det ærede Medlem selvsagt straks anlagde Sag mod „Social-Demokraten“, der blev dømt til at mortificere Meddelelsen, men som undgik Bøde, fordi Retten fandt, at Redegørelsens Affattelse maatte give Indtryk af, at det, som „Social-Demokraten“ havde skrevet, var rigtigt. Det er altsaa en Dom for en urigtig og misvisende Erklæring, hvor man har vildledt et Blad til at skrive noget, som var urigtigt. Altsaa, her er et nyt Punkt med en urigtig og misvisende Erklæring, som end ikke tilsigter Bortforklaring, men som direkte søger at tilsmudse og æreskænde en Modstander. Dette Produkt, denne urigtige og misvisende Redegørelse, dette i perfid Henseende fremragende Aktstykke, kan de Herrer Storeksportører og Høgsbro Holm uantaastede servere i skriftlig Form for Offentligheden, for dette høje Tings Medlemmer og for Retten. Man maa forbavses! Thi det maa synes indlysende, at havde det været ligegyldige Personer, vilde de sikkert uvægerligt være blevet straffet. Det er ikke det eneste Tilfælde under Eksportsagen, hvor den offentlige Anklagemyndighed synes at have undladt at gøre sin Pligt. Det blev nemlig ogsaa oplyst under Sagen, at de tre Storeksportører havde dannet et fælles Firma til Udnyttelse af foreliggende Muligheder. Firmaet kaldte de „Eksportkompagniet“. Det blev oplyst, at dette Firma ikke var anmeldt til Firmaregisteret, og